

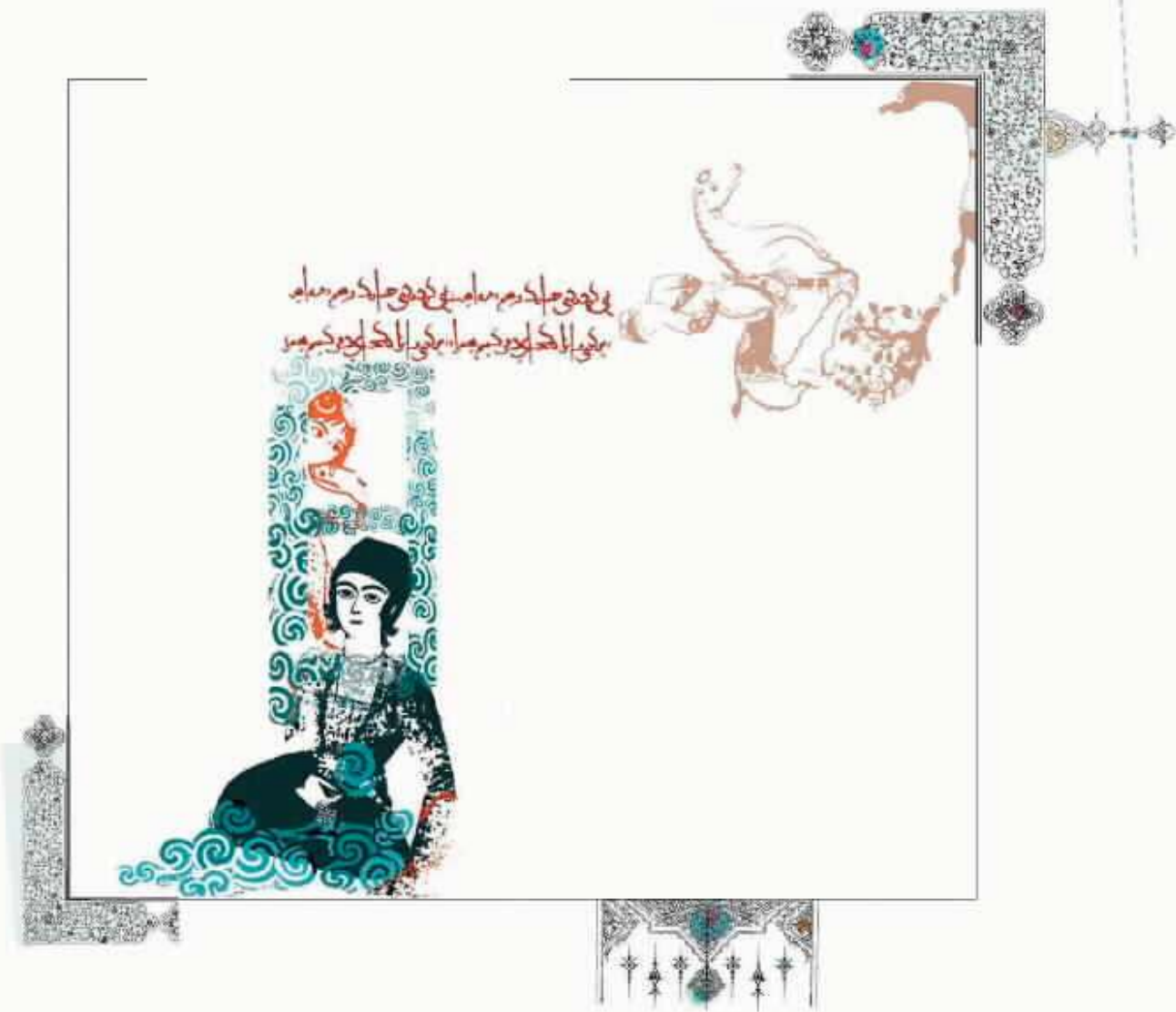
ג'משיד וחורשיד

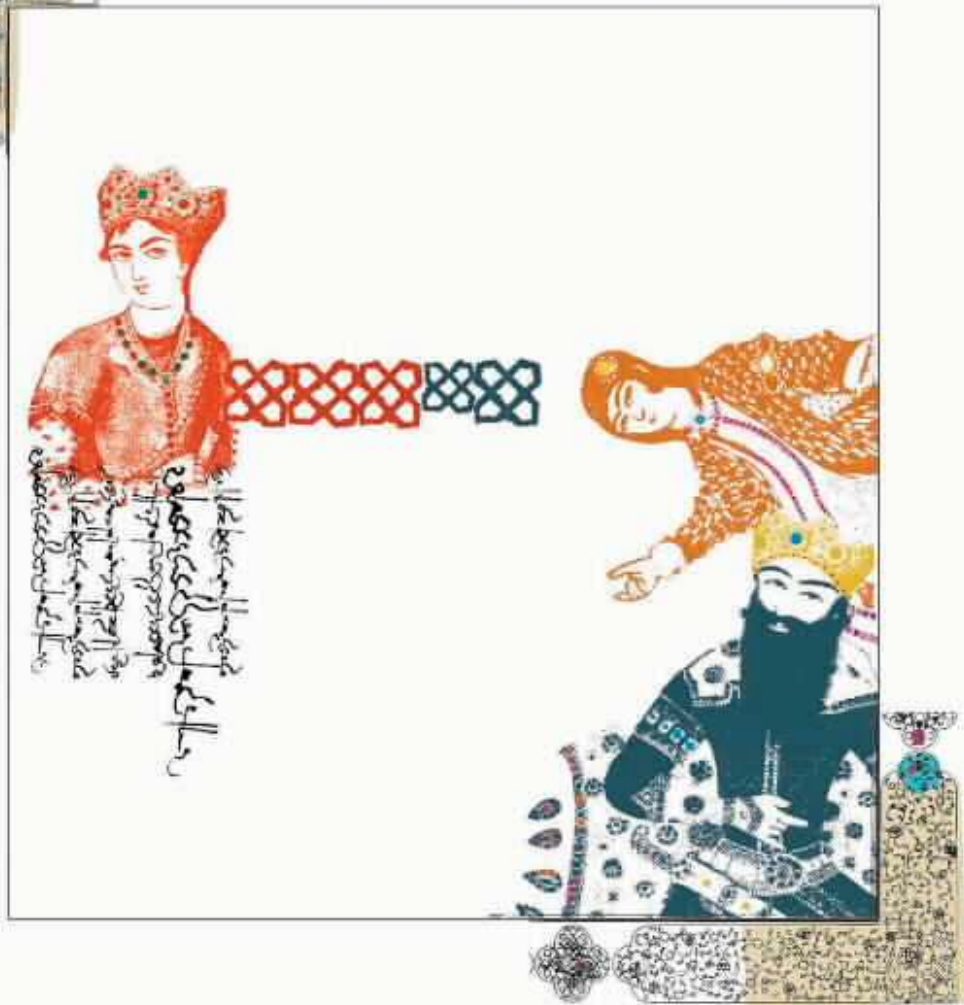
کتבה فریدیي كهלטبري

ایور سهار برديي

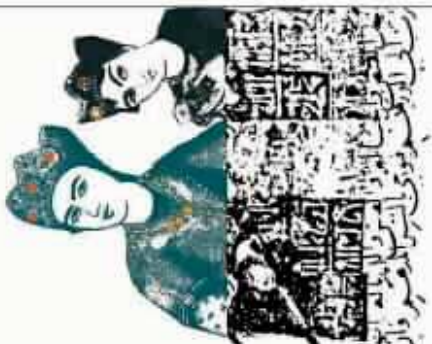

הלילה עבר ושחר קרב, עוד
מעט השמש תופיע בשמיים.
ג'משיד התעורר וישב
במיטה. אמנם היה כבר ער
אבל עדיין שקוע בחלום.
הנסיך, שיכול להשיג כל שרק
ירצה, ורק לא ידע מה וממי
לרצות זאת כדי שחלומו
יתגשם.

הוא התחיל לחבר שירים ליריים כדי שיוכל לדבר עם נשמתו, ולפגוש את האהבה שתמונתה הודפסה בעיניו. אמו ואביו היו הראשונים שהרגישו בשינוי שבבנם. הם פתחו את זרועותיהם לנסיך וביקשו שיגלה להם את סודו. והנסיך אמר "יפהפה ביקרה אותי בחלום וגנבה את לבי. איך אוכל לחיות בלי לב ובלי לחוטף לב אחר?"

אמא אמרה "זה פשוט. נערוך
נשף ונזמין את כל בנות העיר
שלנו כדי שתמצא את
היפהפה שראית בחלומך.
הם ערכו נשף, אך ללא הועיל,
כי הוא לא מילא את
תקוותיהם. היפהפה של
הנסיך לא נמצאה בין יפות
הארץ שלהם.

הצייר הראה את
התמונות לג'משיד
והנסיך גילה ביניהן
את היפהפה
מחלומותיו. וכששאל
עליה מחרב סיפר "זו
תמונתה של חורשיד,
בתו של קיסר רומאי.
כל הרומאים מאוהבים
בה, אך היא לא אוהבת
איש."

אמא עדיין חיפשה פתרון. היא נזכרה
במחרב, הצייר נודד שצייר פניהן של
יפהפיות העולם, והזמינה אותו כדי
שיביא את כל תמונותיו לארמון שלהם.

חשבת כבר איך תחזר אחריה?"
"אתחפש לסוחר ואנהג לפי המסיבות."
המלך הרשה לו לנסוע. אלף פרדות
ואלף גמלים הועמסו בסחורה יקרה,
שלוש מאות עבדים ומאה שפחות יצאו
עם הנסיך למסע. ליוו אותו גם לוחמי
חצר המלך ובעלי חוכמה אחדים. גם
הצייר מחרב יצא לרומא עם ג'משיד

הנסיך ג'משיד קנה את
התמונה ממחרב בהון של
זהב ואבני חן. אך זה לא
הצליח להרגיע את לבו. הוא
רצה אותה בעצמה. לכן פנה
אל הוריו.
אביו אמר "אסכים לתת לך
כל שרק תבקש."
"תרשה לי לנסוע לרומא
ולהביא אותה אתי."

הם נסעו ימים, שבועות וחודשים. עברו
בדרך קשיים רבים ונלחמו עם שודדים.

פגשו גם ידידים רבים שעזרו להם
במסע.

يٰۤاَيُّهَا الْمَلِكُ الْوَدُودُ كَبِيرُ الْمَلِكِ
يٰۤاَيُّهَا الْمَلِكُ الْوَدُودُ كَبِيرُ الْمَلِكِ
يٰۤاَيُّهَا الْمَلِكُ الْوَدُودُ كَبِيرُ الْمَلِكِ
يٰۤاَيُّهَا الْمَلِكُ الْوَدُودُ كَبِيرُ الْمَلِكِ

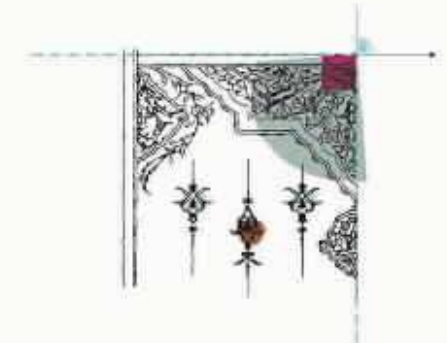

ג'משיד בא עם מתנות
רבות לקיסר, ודיבר
אליו כה בנועם שהקיסר
הזמין אותו לשבת אתו.
הקיסר הבין שג'משיד
אינו סוחר רגיל, אך לא
ברור היה לו מי הוא.
לא לקח זמן רב עד
שג'משיד נעשה למלווה
מתמיד ויועץ של הקיסר
והוזמן להתארח
בארמונו. במתנות יפות
ויקרות הוא הקסים את
לבה של חורשיד וזו
הסכימה להתחתן אתו.

"אינני רוצה להיות קורבן. אלך רק לפי
בחירתי" אמרה חורשיד.
אך אמא שלה אסרה אותה וכלאה במבצר
הררי, משם לא יכלה לברוח משהדי שאה,
שכבר התכוון לבוא לארצם.

אמנם חורשיד הייתה עוד
בילדותה מאורסת לשהדי שאה,
בנו של מלך סוריה, אך חורשיד
שנאה את שהדי שאה, ואחרי
שהכירה את ג'משיד שנאתה
לשהדי שאה גברה עוד.
אמנם אמא יעצה לה "גם אני לא
חושבת ששהדי שאה הוא האיש
טוב ביותר בשבילך אישית, אך
הנשואים יועילו לשתיהם הממלכות
שלנו. בכך יבוא סוף לעוינות
ולמלחמות ויבוא שלום
וידידות."

ג'משיד יצא אל ההרים אחרי אהובתו.
מחרב, שרצה לעזור לו, אמר "נדידה בהרים
לא תחזיר לך את חורשיד ולא תביא כל
תועלת. צריך לפתור את הדבר אחרת."
"מה אעשה אם כך? תציע ואשמע לך."
"חזור לארמון ותנסה להתחבב על הקיסר,
ואז הוא יחליט לחתן אתכם."

لَمْ يَلَمْزْ لِمَا نَدَبُوا عَلَىٰ آيَاتِهِ
لِيُخَافَ عَدُوًّا غَافِقًا
يَأْتِيهِمْ فِي الْبُحْرِ فَأَعْرَابًا
أَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ يَسْأَلُونَ
الْمَلَائِكَةَ أَتِيْنَهُمْ
فَوَجَّهْنَا بَعْضَهُمُ إِلَىٰ بَعْضِهِمْ
خَبْرًا

הם חזרו לארמון. כל בוקר
ג'משיד היה הראשון שהופיע
לפני הקיסר והאחרון שעזב
אותו בערב. הקיסר מינה אותו
לשר וראה בו ידיד ויועץ לכל
סודותיו.

בערב שבו הודיעו לקיסר כי
שהדי שאה הגיע לעיר הבירה,
הביאו את חורשיד כדי לקבל
את שהדי שאה. זה הגיע לעיר
עם חייליו והתקבל על ידי
הקיסר. גם ג'משיד היה נוכח
כל הזמן.

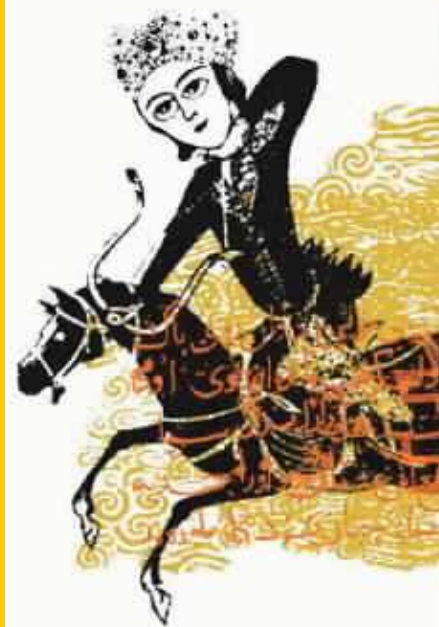
למחרת ג'משיד ושהדי
שאה יצאו למשחקי פולו
וג'משיד ניצח בקלות את
שהדי שאה במשחק. אחר
כך גם הכניע אותו
במאבקי חניתות והוכיח
לכל את מיומנותו.

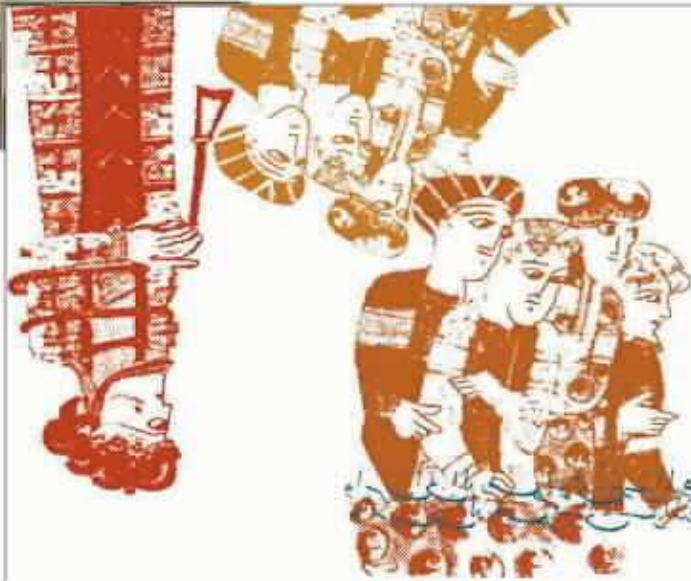
כדי להציל את
חורשיד מנשואים עם
שהדי שאה ולהבטיח
אותה לג'משיד,
התייעץ הקיסר עם
מקורבים ויועצים שלו,
ואז אמר לשהדי שאה
"תוכל לשאת את
חורשיד רק אם תמלא
שלשה תנאים שלי."
"מה הם התנאים?"
שאל שהדי שאה.

למחרת כולם יצאו
לצייד בהרים. מפלצת
איומה תקפה את
הקיסר, אך ג'משיד
הרג את החיה עוד
לפני שהספיקה לפגוע
בקיסר.

הקיסר חיבק אותו
ואמר "מעתה תהיה
לבן, לחתן ולירש שלי.
רומא זקוקה לידיד
אמין ואמיץ כמוך כדי
שהאויבים לא יסכנו
את ארצנו."

**"אני רוצה לקבל את מחצית של סוריה
כנדוניה של חורשיד" אמר הקיסר "אני
רוצה שסוריה תשלם מסים לרומא, ומעל
הכל אני לא רוצה להיפרד מבתי
האהובה, ולכן יהיה עליך להישאר כאן
ברומא."**

**שהדי שאה הבין מיד שהקיסר מחפש
תירוץ כדי להתפטר ממנו וענה "לא
אוכל להסכים לכל תנאי בלי אישורו של
אבי. אסע עכשיו הביתה ואחזור על פי
הוראת אבא שלי."**

وَمَا يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأُتِيَ بِالْحَقِّ لَمَّا كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ لَمَّا كَفَرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمَّا كَانُوا فِي شَكٍّ مِنْهُ لَمَّا كَفَرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمَّا كَانُوا فِي شَكٍّ مِنْهُ

מרוגז ביותר חזר שהדי שאה
לארצו והקיסר הבין כי צפויה לו
מלחמה עם סוריה. הוא גילה
לג'משיד את חששותיו.
"הנני נשבע לעשות לסוריה חיים
עלובים וקודרים כמו לילה" אמר
לו ג'משיד.
הוא ארגן את החיל שלו ויצא מול
הסורים. אחרי קרבות מלאי דם
הוא הכניע את סוריה והביא
לקיסר את כתר מלך סוריה.

שלושה שבועות חגגו ברומא
את הניצחון ובסוף השבוע
השלישי הקיסר חיתן את בתו
חורשיד לג'משיד.
עבר יום ולילה התקרב
וחורשיד זהרה בחדר
הכלולות של ג'משיד.

